

Lectio ix.

IN quinque autem corporis sensibus unusquisque subsistit. Geminatus autem quinquarius denarium perficit. Et quia ex utroque sexu fidelium multitudo colligitur, sancta Ecclesia decem virginibus similis esse denuntiat. In qua quia mali cum bonis, & reprobi cum electis admixti sunt, recte similis virginibus prudentibus & fatuis esse perhibetur. Sunt namque plerique continentis, qui ab appetitu se exteriori custodiunt, & spe ad interiora rapiuntur, carnem macerant, & toto desiderio ad supernam patriam anhelant, æterna præmia expectant, pro laboribus suis recipere laudes humanas nolunt. Hi nimirum gloriam suam non in ore hominum ponunt, sed in terra conscientiarum conegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinentiam affligunt, sed de ipsa sua abstinentia humanos favores expectant.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Laudes, Hymnus ut in primis Vesperis. 464.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in æternum. **A**d Benedictus, Antiphona. Simile est regnum celorum homini negotiatori querenti bonas margaritas: inventa

una pretiosa; dedit omnia sua, & comparavit eam.

Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster: ut sicut de beate Teresie Virginis tue festivitate gaudeamus, ita celestis ejus doctrinæ pabulo nutriamur, & pie devotionis erudiamur affectu. Per Dominum nostrum.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis. 464.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in æternum. **DIE XVII. OCTOBRIS. In festo S. Hedvigis Viduæ; Semiduplex.**

Omnia de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyrum, ex parte ea, quæ hic habentur.

Oratio.

DEus, qui beatam Hedvigem in sæculi pompa, ad humilem tuæ crucis sequelam toto corde transire docuisti: concede, ut ejus meritis, & exemplo discamus perituras mundi calcare delicias, & in amplexu tuæ crucis omnia nobis adversantia superare. Qui vivis.

In primo Nocturno Lectio- nis.

In secundo Nocturno.

Lectio iv. Hedvigis Regiis claræ natalibus, innocentia, tamen viræ longè clarior, sanctæ Elisa-

bé-

béthæ filie regis Hungariæ matertera, Bertholdi, & Agnætis Moraviæ Marchionum filia, animi ab ineunte ætate moderatorem protulit: adhuc enim puellula puerilibus abstinuit: & duodennis Henrico Poloniæ Ducis à parentibus nupti tradita, thalami fide sanctè servata, prolem inde susceptam in Dei timore erudit. Ut autem commodius Deo vacaret, ex pari voto, & consensu unanimi ad separationem thori virum induxit: quo defuncto, ipsa in Monasterio Trebniensi, Deo quem assiduis precibus exoraverat, inspirante, Cisterciensium devota sumpsit habitum: in eoque contemplationi intentâ, divinis Officiis, & Missarum solemnissis solis ortu ad meridiem usque assidue assistens, antiquum humani generis hostem fortis contempsit.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua, & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Et deducet.

In tertio Nocturno.

Lectio v. Sæculi autem commercia, in Divina, vel animarum salutem attraherent, audire, vel loqui non substituit: prudentia in agendis

sic emicuit, ut neque excessus esset in modo, nec error in ordine, comis alioqui, & mansueta in proximo. Grandem autem de se triumphum jejuniis, & vigiliis, vestiumque asperitate austera carnem macerans, reportavit: hinc sublimioribus florens virtutibus christianis, consiliorum gravitate, animique candore, & quiete in eximiam religiosæ pietatis evasit exemplar: omnibus se ultrò subjecere, atque viliora præ ceteris mortalibus alacriter munia subire: pauperitatem etiam flexo genu ministrare, leprosozum pedes ablucere, & osculari, ipsi familiæ erat, neque illorum ulcera sanie manantia sui victrix abhorruit. **R.** Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: Propterea innox te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propter.

In primo Nocturno.

Lectio vi.

Ira fuit ejus patientia, animique constantia præcipue vero in morte Henrici Ducis Silesiæ sui, quem matrem diligebat, filii in bello à Tartaris cæsi, cuiusque potius enim gratias Deo, quam filio lacrymas reddidit. Miraculorum denique gloria peterebuit: puerum enim de-

ner-

mersum, & molendini rotis allisum, & prorsus atrium, invocata, vitæ restituit, aliaque prestitit, ut ritè iis Clemens Quartus probatis, Sanctorum numero eam adscripserit, ejusque festum in Polonia, ubi præcipua venerazione uti Patrôna cõlitur, die decima quinta Octobris celebrari concesserit: quod deinde ut decima septima in tota Ecclesia fieret, Innocentius Undecimus amplavit.

❖ Fallax grãtia, & vana est pulchritudo, ❖ Mũlier timens Deum, ipsa laudabitur. ❖ Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis òpera ejus. Mũlier timens. Glòria Patri. Mũlier timens.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium S. imile est regnum calòrum thesauro, ut in Communi non Virginum.

Vespera de S. Luca, sine Commemor. S. Heduvigis. DIE XVIII. OCTOBRIIS. In festo S. Luca Evangelistæ. Duplex.

❖ Omnia de Communi Apostolorum, ꝑ. præter ea, quæ hic habentur propria. Oratio.

Interveniãt pro nobis, quasumus Dòmine, sanctus tuus Lucas Evangelista: qui crucis mortificationem jugiter in suo cor-

pore pro tui nòminis honore portavit. Per Dòminum nostrum Jesum Christum.

In primo Nocturno leguntur Lectiones Ezechielis Prophetæ, posite in Communi Evangelistarum. xvij.

In secundo Nocturno. Ex libro sancti Hieronymi Presbyteri de Scripturis Ecclesiasticis.

Lucas Mèdicus Antiochensis, ut ejus scripta indicant, Græci sermònis non ignarus, fuit scèlator Apostoli Pauli, & omnis peregrinationis ejus comes. Scripsit Evangelium, de quo idem Paulus: Mistus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus est in Evangelio, per omnes Ecclesias. Et ad Colossenses: Salutem vos Lucas, Mèdicus charissimus. Et ad Timotheum: Lucas est mecum solus. Aliud quoque edidit volumen egregium, quod titulo, Acta Apostolorum, prænotatur: cujus història usque ad Agnium Romæ commorantis Pauli pervenit, id est, usque ad quartum Nerònis annum. Ex quo intelligimus, in eadem urbe librum esse compositum.

❖ Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, & Angelus Dòmini locutus est ad me, dicens: ❖ Isti sunt

viri:

viri sancti, facti amici Dei.

❖ Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cælum, voce magna clamantem, & dicentem. Isti sunt.

LECTIO V.

Igitur Periodos Pauli & Theclæ, & totam baptizati Leonis fabulam, inter apocryphas scripturas computamus. Quis enim est, ut individuis comes Apostoli inter ceteras ejus res hoc solum ignoraverit? Sed & Tertullianus, vicinus eorum temporum, refert, Presbyterum quemdam in Asia amatorem Apostoli Pauli, convictum à Joanne, quod auctor esset libri, & confessum se hoc Pauli amore fecisse, & ob id loco excidisse. Quidam suspicatur, quoniamque in Epistolis suis Paulus dicit, juxta Evangelium meum, de Luca significare volumine.

❖ Beati esis cum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos, & mentientes, propter me. ❖ Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. ❖ Cum vos oderint homines, & cum separaverint vos, & exproberint, & ejecerint nomen vestrum tanquam malum propter Filium hominis. Gaudete & exultate.

LECTIO VI.

Lucam autem non solum ab Apostolo Paulo didicisse Evangelium, qui cum Dòmino in carne non fuerat, sed à ceteris Apostolis: quod ipse quoque in principio sui voluminis declarat, dicens: Sicut tradiderunt nobis, qui à principio ipsi viderunt, & ministri fuerunt sermonis. Igitur Evangelium, sicut audiverat, scripsit: Acta vero Apostolorum, sicut viderrat ipse composuit. Vixit octoginta & quatuor annos, uxorem non habens: sepultus est Constantinopoli: ad quam urbem vigesimo Constantini anno ossa ejus cum reliquiis Andreæ Apostoli translata sunt de Achaja.

❖ Isti sunt triumphatores, & amici Dei, qui contentuerunt iussa principum, meruerunt præmia æterna: ❖ Modò coronantur, & accipiunt palmam. ❖ Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modò coronantur. Glòria Patri. Modò coronantur.

In tertio Nocturno Homilia S. Ambrosii Episcopi in Evangelium D. esignavit Dòminus, de Communi Evangelistarum. xxi.

In secundis Vesperis fit Commemoratio Sancti Petri.

DIE

472
Festa Octóbris.
DIE XIX. OCTOBRIS.
In festo S. Petri de Alcántara Confessoris.

Duplex.
Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, Ixiiij. præter ea quæ hic assignantur propria, & ad Hymnum Iste Confessor, dicitur. Hac die latus meruit supremis Laudis honores.

Oratio.

DEus, qui beatum Petrum Confessorem tuum admirabilis poenitentia, & altissima contemplationis munere illustrare dignatus es: da nobis quesumus, ut eius suffragantibus meritis, carne mortificati, facilius caelestia capiamus. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectio- nes de Scriptura occurrentes.
In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus Alcántara in Hispania nobilibus parentibus natus, a teneris annis futuræ sanctitatis indicia præbuit. Décimo sexto ætatis anno Ordinem Minorum ingressus, se omnium virtutum exemplar exhibuit. Tum munus Concionatoris ex obediencia exercens, innumeros, a vitiis ad veram poenitentiam tradidit. Primum sancti Francisci Institutum exactissime reparare cupiens, ope di-

visis fretus, & Apostolica munus auctoritate, angustissimum & pauperum coenobium juxta Pedrosam fundavit: quod vitæ genus asperissimum ibi feliciter ceptum, per diversas Hispaniæ provincias, usque ad Indias mirifice propagatum fuit. Sanctæ Teresiæ, cujus probaverat spiritum, in promovenda Carmelitarum reformatione adiutor fuit. Ipsa autem a Deo edocta, quod Petri nomine nihil quisquam peteret, quin protinus exaudiretur, ejus precibus se commendare, & ipsum adhuc viventem Sanctum appellare consuevit.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum. **V.** Et dedit illi claritatem æternam. **R.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Pincipum obsœquia, qui ipsum velut oraculum consulébant, summa humilitate declinans, Carolo Quinto Imperatori a confessionibus esse recusavit. Paupertatis rigidissimus custos, una túnica, qua nulla deterior esset, contentus erat. Puritatem ita oluit, ut a fratre, in extremo morbo sibi inserviente, nec leviter quidem tangi passus sit. Corpus

Festa Octóbris.

473

pus suum perpétuis vigiliis, jejuniis, flagellis, frigore, nuditate, atque omni genere asperitatum in servitutem redegit, cum quo pactum interat, ne ullam in hoc sæculo ei requiem præberet. Caritas Dei & proximi in ejus corde diffusa tantum quandoque excitabat incendium, ut è cellæ angustis in apertum campum prostrilire, aërisque refrigerio conceptum ardorem temperare cogereetur.

R. Amavit eum Dominus & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum. **V.** Et ad portas paradisi coronavit eum. **R.** Induit eum Dominus locum paradisi, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Gratia contemplationis admirabilis in eo fuit, qua cum assidue spiritus reficeretur, intrandum accidebat, ut ab omni cibo & potu pluribus diebus abstinere. In æra frequenter sublatus, miro fulgore conscare visus est. Rapidus fluvius sicco pede trajecit. Fratres in extrema penuria, caelitus delata alimonia cibavit. Baculus ab ipso terræ defusus, mox in viridem ficalem excrevit. Cum noctu iter ageret densa nive cadente, dirutam domum sine tecto ingressus est, eoque nix in aere pendula pro tecto fuit,

ne illius copia suffocaretur. Dono prophetia, ac discretionis spirituum inibitum fuisse, sancta Teresia testatur. Denique annum viginti sexagesimum tertium, hora qua prædixerat, migravit ad Dominum, mirabili visione, Sanctiorumque presentia confortatus. Cum eodem momento in caelum ferri beata Teresia proclis dampum prostrilire, aërisque repellens dixit: O felix poenitentia, quæ tantam mihi promeruit gloriam. Post mortem vero plurimis miraculis claruit, & a Clemente Nono Sanctorum numero adscriptus est.

R. Iste homo perfecti omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam. **V.** Quia te vidi justum coram me est omnibus gentibus. **R.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad caelestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangelium Nolite timere pusillos greges, ut in Communi Confessoris non Pontificis, lxxxviiij.

DIE XX. OCTOBRIS.
In festo sancti Joannis Baptistæ Confessoris.

Semiduplex.
Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter

tronibus, qui viri sancti candorem simul & largitatem admirati, etiam ablatos u'tro reddidere. Alięne fame ne quis detraheret, descriptis beati Augustini exemplo in pariete versuculis, se atque alios perpetuo voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem non emptis modo, sed detractis quoque sibi vestibus & calcis operiebat, demisso ipse interim usque ad terram pallio, ne domum nudipes redire videretur.

✠ Amavit eum Dominus, & ornavit eum; stolam glorię induit eum: ✠ Et ad portas paradisi coronavit eum. ✠ Induit eum Dominus lorica m fidei, & ornavit eum. Et ad portas paradisi.

Lectio vi.

Ravis illi somnus, atque humi vestis; quę nuditatem, cibis, qui mortem duntaxat arceret: virginalem pudicitiam, velut lilium inter spinas, aspero cilio, flagellis, atque jejuniis custodivit. Quin & per annos ante obitum triginta circiter & quinque ab esu carniū perpetuo abstinuit. Tandem dierum iuxta ac meritorum plenus, quam vicinę, quam pręsens; morti se

diu diligentēque preparasset, ne qua re amplius teneretur; si quid domi supererat; id omnino pauperibus distribuit. Tum Ecclesię Sacramentis ritę munitus, dissolvi jam cūpiens; & esse cum Christo; prædię Nativitatis ejus in cælum evolavit; miraculis ante, & post mortem clarus. Mortuus ad proximam Academię Ecclesiam Sanctę Annę delatus est, ibique honorifice sepultus. Auctaque indies populi veneratione ac frequentia, inter primarios Polonię ac Lithuanie Patronos religiosissimę colitur. Novisque coruscans miraculis a Clemen'te Decimotertio Pontifice Maximo decimosẽptimo Kalendas Augusti millesimi septingentesimi sexagesimi septimi solenni ritu Sanctõrum fastis adscriptus est.

✠ Iste homo perfecit omnia, quę locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: ✠ Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ✠ Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cęlestia regna. Quia te, Glõria Patri. Quia te.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregõrii Papę in Evangelium Sine lumbi vesti

tri præcincti, ut in Communi Confessoris non Pontificis.

Ad Laudes, Hymn. Gentis Polonię, ut supra in primis Vesperis. 474.
Ad secundas Vesperas, Hymnus.

TE deprecante, corporum Lues recedit, improbi Morbi fugantur, pristina Redunt salutaris munera.

Fictis febrique & ulcere Diram redactos ad necem, Sacratas morti victimas Ejus rapis e faucibus. Te deprecante, tumido Merces abactę flumine, Tractę Dei potentia Sursum flumit retrõgradę.

Quum tanta possis, sedibus Cęli locatus, potius: Responde votis supplicum, Et invocatus subveni. O una semper Trinitas! O Trina semper Unitas! Da, supplicante Canto, Eterna nobis præmia.

Amen.
✠ Justum deduxit Dominus per vias rectas. ✠ Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona. Hic vir despiciens mundum & terręna, triumphans, Divitias cęlo condidit ore, manu.

Oratio. Da a quæsumus, ut supra. 474.

Deinde fit Commemoratio sancti Hilarionis Abbatis.

Postea SS. Ursule, Sociarum Virginum & Martyrum. DIE XXI. OCTOBRIS. Sancti Hilarionis Abbatis Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Domine, beati Hilarionis Abbatis commendetur quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Dominum nostrum.

Et fit Commemoratio SS. Ursule & Sociarum in Vesperis & Laudibus, Antiph. Prudentes virgines, apertę vestras lampades: ecce sponsus venit, exite obviam ei. ✠ Adducuntur Regi virgines pro eam. ✠ Proximę ejus afferuntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Domine Deus noster, sanctarum virginum & martyrum tuarum Ursule & Sociarum ejus palmas necessarię devotioni venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentem obscęquii. Per Dñm nostrum.

Lectio ij.

Hilariõ ortus Tabathe in Palæstina ex parentibus infidelibus, Alexandriam missus studiorum causa, ibi morum & ingenii laude floruit: ac Jesu Christi suscepta religione, in fide & charitate mirabiliter profecit. Frequens enim erat in Ecclesia, assiduus in

jeiunio & oratione: omnes voluptatum illecebras, & terrenarum rerum cupiditates contemnebat. Cum autem Antonii nomen in Aegypto celeberrimum esset, ejus videndi studio in solitudine contendit, apud quem duobus mensibus omnem ejus vite rationem dicit. Domum reversus, mortuis parentibus, facultates suas pauperibus dilargitus est; necdum quintum decimum annum egressus, rediit in solitudinem: ubi extructa exigua casa, quae vix ipsum caperet, humi cubabat. Nec vero saccum, quo semel amictus est, umquam aut lavit aut mutavit, cum supervacaneum esse diceret, munditias in cilicio quarere.

Lectio iij.

IN sanctorum litterarum lectione & meditatione multus erat. Paucas ficus, & succum herbarum ad victum addidit, nec illis ante solis occubum vesceretur. Continentia & humilitate fuit incredibili. Quibus aliisque virtutibus varias horribilesque tentationes diaboli superavit, & innumerabiles demones in multis orbis terrae partibus ex hominum corporibus eiecit. Qui octogesimo annu agens, multis edificatis monasteriis, & clarus miraculis in morbum incidit: cuius vi cum extremo

penē spiritu conflictaretur, dicebat: Egrede, quid times? egredere anima mea, quid dubitas? septuaginta prope annis servisti Christo, & mortem times? Quibus in verbis spiritum exhalavit.

Te Deum laudamus. 17.
DIE XXV. OCTOBRI.
SS. Chrysanthi & Darie
martyrum. Oratio.

BEatorum martyrum tuorum, Domine, Chrysanthi & Darie, quasumus, adsit nobis oratio: ut quos veneramur obsequio, eorum pium jugiter experiamur auxilium. Per Dominum.

Lectio ij.

Chrysanthus & Daria conjuges, nobili genere nati, fide etiam clariore, quam Daria, mariti opera, cum baptismo suscepit, Roma innumerabilem hominum multitudinem, haec mulierum, ille virorum, ad Christum converterunt. Quare Celerinus Praefectus comprehensus tradidit Claudio Tribuno: qui jussit a militibus Chrysanthum vincum cruciatibus torqueri; sed vincula omnia resoluta sunt: mox compedes, in quos confectus fuerat, contraxit.

Lectio iij.

DEinde bovis corio inclisum in ardentissimo sole constituunt: tum pedibus ac manibus catena con-

stric-

trictis, in obscurum carcerem detrahunt: ubi solutis catenis, clarissima lux locum illustravit. Darium vero in lupanar compulsus, leonis tutela, dum in oratione defixa est, a contumelia divinitus defensa est. Denique in arenariam, quae est via Salaria, uterque ductus, effossa terra, lapidibus obruti, parem martyrii coronam adepti sunt.

Te Deum laudamus. 17.

DIE XXVI. OCTOBRI.
Sancti Evaristi Papae & Mar-
tyris. Oratio.

Infirmatē nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus propriae actionis gravat, beati Evaristi Martyris tui aequo Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

Lectio ij.

Evaristus Graecus ex Judaeo Patre, Trajano Imperatore Pontificatum gessit. Qui Ecclesiarum titulos Urbis Romae Presbyteris divisit: & ordinavit, ut septem diaconi Episcopum custodirent, dum Evangelicae praedicationis officio fungeretur. Idem constituit ex traditione Apostolica, ut matrimonium publice celebraret, & Sacerdotis benedictio adhiberetur. Praefuit Ecclesiae annos novem, menses tres, Presbyteris decem & septem, Diaconis duobus,

Episcopis quindecim, quater mense Decembri ordinatis. Martyrio coronatus, prope sepulchrum Principis Apostolorum in Varicano sepultus est septimo Kalendas Novembris.

Te Deum laudamus. 17.

DIE XXVII. OCTOBR.
In Vigilia Apostolorum
Simonis & Judae.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio j. Cap. 15.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera, & Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Trahitur 80. in Joannem.

Iste locus Evangelicus, I fratres, ubi se dicit Dominus vitem, & discipulos suos palmites, secundum hoc dicit, quod est caput Ecclesiae, nosque membra ejus, mediator Dei & hominum homo Christus Jesus. Unus quippe natura sunt vitis, & palmites. Propter quod cum esset Deus, cuius natura non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana natura, cuius & nos homines palmites esse possemus.

Responsoria ut in Festa
occurrente.

Lectio ij.

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut adderet, vera, hoc ad

ad eam vitem rétulit, unde ista similitudo translata est? Sic enim dicitur vitis per similitudinem, non per proprietatem: quemadmodum dicitur ovis, agnus, leo, & petra, lapis angularis, & cetera hujusmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducuntur istæ similitudines, non proprietates. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera: ab illa se utriusque discernit, cui dicitur, Quomodo convèrsa es in amaritudinem vitis alièna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectata est ut faceret uvam, fecit autem spinas?

Lectio iij.

EGo sum, inquit, vitis vera: & Pater meus agricola est. Numquid unum sunt agricola & vitis? secundum hoc ergo vitis Christus, secundum quod ait: Pater major me est. Secundum autem id quod ait: Ego & Pater unum sumus; & ipse agricola est: nec talis, quales sunt qui extrinsecus operando exhibent ministrèrium; sed talis, ut det etiam intrinsecus incrementum. Nam neque qui plantat, est aliud, neque qui rigat: sed, qui incrementum dat, Deus. Sed utriusque Deus est Christus, quia Deus erat Verbum; unde ipse & Pater unum sunt: &, si Verbum caro factum

est, quod non erat, manet quod erat.

In Laudibus dicuntur Preces feriales flexis genibus, ut supra. 62.

Oratio.

Concedè quæsumus omnipotens Deus, ut sicut Apostolorum tuorum Simónis & Judæ gloriôsa natalitia prævenimus; sic ad tua beneficia promerenda, Majestatem tuam pro nobis ipsi præveniam. Per Dominum nostrum.

DIE XXVIII. OCTOBR.
IN FESTO SS. APOSTO-
LORUM SIMONIS
ET JUDÆ.

Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum, ij. præter ea, quæ sequuntur. Oratio.

DEus, qui nos per beatos Apostolos tuos Simónem & Judam ad agnitionem tui nominis venire tribuisti: da nobis eorum gloriam sempiternam & proficiendo celebrare, & celebrando proficere. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola catholica beati Judæ Apostoli.

Lectio i.

Judas Jesu Christi servus, frater autem Jacobi, his qui sunt in Deo Patre dilectis, & Christo Jesu conservatis, & vocatis. Misericordia vobis, & pax, & cha-

ritas adimpleatur. Charissimi, omnem sollicitudinem faciendi vobis de communi vestra salute, necesse habui scribere vobis: deprecans superceteri semel traditæ Sanctis fidei. Subintroierunt enim quidam homines (qui olim præscripti sunt in hoc judicium) impij, Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam, & solum Dominatorem & Dominum nostrum Jesum Christum negantes.

Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus. Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ. Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Estote.

Lectio ij.

Commonèrè autem vos volo, scientes semel omnia, quoniam Jesus populum de terra Ægypti salvans, secundo eos, qui non crediderunt, perdidit: angelos verò, qui non servaverunt suum principatum, sed dereliquerunt suum domicilium, in judicium magni diei; vinculis æternis sub caligine reservati. Sicut Sodomæ & Gomôrthæ; & finitimæ civitates simili modo exornicæ, & abeuntes post carnem alteram, factæ sunt exemplum, ignis æterni poenam sustinen-

Pari Autumnaliis.

tes. Similiter & hi carnem quidem maculant, dominationem autem spernunt, majestatem autem blasphemant.

Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, & discite a me, quia mitis sum, & humilis corde. Jugum enim meum suave est, & onus meum leve. Et invenietis requiem animabus vestris. Jugum.

Lectio iij.

Cum Michaël Archangelus cum diabolo disputans altercasset de Môysi corpore, non est ausus judicium inferre blasphemæ; sed dixit: Imperet tibi Dominus. Hi autem, quocumque quidem ignorant, blasphemant: quocumque autem naturaliter, tamquam mater naturalis, in his corrumpuntur. Væ illis, quia in via Caim abierunt, & errore Balaam mercede effusi sunt, & in contradictione Core perierunt. Hi sunt in epulis suis macula convivantes sine timore, semetipsos pascentes, nubes sine aqua, quæ à ventis circumferuntur, arborès autumnales infructuosæ, bis mortuæ, eradicatæ, fluctus feri maris, desuperantes suas confusiones, sidera errantia: quibus procella tenebrarum servata est in æternum.

X Dum

Sermo sancti Gregorii Papae.
*Homilia 30. in Evangelia,
 post medium.*

Lectio v.
Scriptum est: Spiritus
 Dómini ornávit caelos.
 Ornamenta enim caelorum
 sunt virtutes prædicantium.
 Quos videlicet ornámenta
 Paulus enúmerat, dicens:
 Alii datur per Spiritum sermo
 sapientiæ, alii sermo
 scientiæ secundum eundem
 Spiritum, alii fides in
 eodem Spiritu, alii grátia
 sanitátum in uno Spiritu,
 alii operatio virtutum, alii
 prophetia, alii discretio spiri-
 tualium, alii genera linguárum,
 alii interpretatio sermónum.
 Hæc autem omnia
 operátur unus atque idem
 Spiritus, dividens singulis
 prout vult.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Simon Chananeus, qui
 & Zelotes, & Thad-
 deus, qui & Judas
 Jacóbi appellátur in Evan-
 gelio, unus ex catholicis
 Epistolis scriptor, hic Me-
 sopotámiam, ille Ægyptum
 Evangelica prædicatio-
 ne peragravit. Postea in
 Persidem convenientes, cum
 innumerábiles filios Jesu
 Christo peperissent, fidem-
 que in vastissimis illis regio-
 nibus & effusis gentibus
 disseminasset: doctrina &
 miraculis, ac denique gló-
 rioso martyrio, simul sanc-
 tissimum Jesu Christi no-
 men illustrávit.

Vidi conjunctos viros ha-
 bentes splendidas vestes, &
 Angelus Dómini locutus est
 ad me, dicens: Isti sunt
 viri sancti facti amici Dei.
Vidit Angelum Dei for-
 tem, volentem per me-
 dium calum voce magna
 clamantem, & dicentem.
 Isti sunt.

Lectio vi.
Quot ergo sunt bona
 prædicantium, tot
 sunt ornámenta caelorum.
 Hinc

Hinc rursus scriptum est:
 Verbo Dómini cali firmati
 sunt. Verbum enim
 Dómini Filius est Patris.
 Sed eósdem caelos videli-
 cet sanctos Apostolos, ut
 tota simul sancta Trinitas
 ostendátur operata, repen-
 te de sancti Spiritus divi-
 nitáte adjúngitur: Et Spi-
 ritu oris ejus omnis virtus
 eórum. Caelorum ergo vir-
 tus de Spiritu sumpta est:
 quia mundi hujus potestati-
 bus contráire non præ-
 sumerent, nisi eos sancti
 Spiritus fortitúdo solidasset.

Quales namque doctores
 sanctæ Ecclesiæ ante ad-
 ventum hujus Spiritus fue-
 rint, scimus & post ad-
 ventum illius, cujus forti-
 tudinis facti sint, conspicimus.
 Isti sunt triumphatores,
 & amici Dei, qui contem-
 nentes jussa principum, me-
 ruerunt præmia æterna.
 Modo coronántur, & accipiunt
 palmam. Isti sunt qui
 venerunt ex magna tribu-
 latione, & laverunt stolas
 suas in sanguine Agni.
 Modo. Gloria Patri. Modo.

In tertio Nocturno.
**Lectio sancti Evangelii se-
 cundum Joánnem.**
Lectio vii. Cap. 15. c.
In illo tempore: Dixit
 Jesus discipulis suis: Hæc
 mando vobis, ut diligátis
 invicem. Si mundus vos

odit, scitote, quia me pri-
 ore vobis odio hábit. Et
 reliqua.

Homilia sancti Augustini
 Episcopi.

Tractatu 87. in Joánnem.

In lectione Evangelica,
 quæ hæc antecedit, di-
 xerat Dominus: Non vos
 me elegistis: sed ego elegi
 vos, & posui vos, ut eátis, &
 fructum afferátis, & fructus
 vester maneat: ut quodcum-
 que petieritis Patrem in
 nómine meo, det vobis. Hic
 autem dicit: Hæc mando
 vobis, ut diligátis invicem.
 Ac per hoc intelligere de-
 bebimus, hunc esse fructum
 nostrum, de quo ait: Ego
 vos elegi, ut eátis, & fruc-
 tum afferátis, & fructus
 vester maneat: & quod ad-
 juxxit, Ut quodcumque pe-
 tieritis patrem in nómine
 meo det vobis. Tunc úti-
 que dabit nobis, si diliga-
 mus invicem, cum & hoc
 ipsum ipse dederit nobis,
 qui nos elegit non habén-
 tes fructum, quia non eum
 nos elegerámus, & posuit
 nos ut fructum afferámus,
 hoc est, invicem diligámus.
 Isti sunt, qui viventes
 in carne, plantaverunt Ec-
 clesiám sanguine suo: Cál-
 icem Dómini biberunt, &
 amici Dei facti sunt. In
 omnem terram exivit sorus
 eórum, & in fines orbis
 terræ verba eórum. Cállicem.

Lectio viij.

Charitas ergo est fructus noster, quam definit Apóstolus de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta. Hac diligimus invicem, hac diligimus Deum: neque enim vera dilectione diligéremus invicem, nisi diligentes Deum. Diligit enim unusquisque proximum suum tanquam seipsum, si diligit Deum: nam si non diligit Deum, non diligit seipsum. In his enim duobus præceptis charitatis rota Lex pendet, & Propheta. Hic est fructus noster. De fructu itaque nobis mandans, Hac mando, inquit, vobis, ut diligatis invicem. Unde & Apóstolus Paulus, cum contra opera carnis commendare fructum spiritus veller, à capite hoc posuit: Fructus, inquit, spiritus, charitas est: ac deinde cetera, tanquam ex isto capite exorta & religata contexuit, quæ sunt, gaudium, pax, longanimitas, benignitas, bonitas, fides, mansuetudo, continentia, castitas.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, & dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. * Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam,

Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Lectio ix.

Quis autem bene gaudet, unde gaudet? Quis pacem veram, nisi cum illo potest habere, quem veraciter diligit? Quis est longanimis in bono opere perseveranter manendo, nisi fervet diligendo? Quis est benignus, nisi diligit, cui opitulatur? Quis bonus, nisi diligendo efficiatur? Quis salubriter fidelis, nisi ea fide, quæ per dilectionem operatur? Quis ut iter mansuetus, cui non dilectio moderetur? Quis ab eo continet unde turpatur, nisi diligit unde honestatur? Merito itaque magister bonus dilectionem sic sæpe commendat, tanquam sola præcipienda sit, sine qua non possunt prodesse cetera bona, & quæ non potest haberi sine ceteris bonis, quibus homo efficitur bonus.

Te Deum laudamus. 17. DIE XXXI. OCTOBIS.

In Vigilia omnium Sanctorum.

Tres Lectiones leguntur de Homilia S. Ambrosii Episcopi in Evangelium Descendens Jesus de monte, de Communi plurimorum Martyrum. liij.

Responsoria de Feria occurrente.

In

In Laudibus dicuntur Preces seriales flexis genibus, ut in Psalterio. 62.

Oratio.

Domine Deus noster, multiplica super nos gratiam tuam: & quorum prævenimus gloriosa solém-

nia, tribue subsequi in sancta professione letitiam. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

FESTA NOVEMBRIS.

Prima die non impeditur dicitur Officium Defunctorum. clxxij.

